

המתלונן: נתי טוקר (שייקרא להלן גם: "טוקר").

הנילונים: 1. סמדר בת אדם (שתקרא להלן גם: "הכותבת").

2. ישראל היום (שייקר להלן גם: "העיתון").

החלטה

פרטי התלונה:

ביום 5/6/2019, פרסם העיתון, הוא הנילון מס' 2, מאמר דעה מפרי עטה של הכותבת, היא הנילונה מס' 1, תחת הכותרת: "האם תיק 4000 נתפר ע"י הפרקליטות?" (ראה מדור הדעות בעיתון, כפי שהתפרסם בעמוד 31).

המתלונן, נתי טוקר, הינו כתב העיתון The Marker, טוען כי המאמר רצוף כולו בשגיאות חמורות, בהטעות ובעובדות שגויות.

להלן פירוט השגיאות העובדתיות וההטעיות, כפי שטוען להן, המתלונן:

1. בטור נכתב כי "נתניהו לא נחקר כיוון שהורחק (ניגוד עניינים) ממשרד התקשורת קודם". לטענת המתלונן, זו שגיאה. נתניהו לא הורחק ממשרד התקשורת במהלך התקופה האמורה שבה עסקה החקירה, בתקופה זו, עדיין שימש נתניהו בתפקיד שר התקשורת, וטיפל גם בענייני בזק.
2. הטור מתייחס למכתב מ-21.12.16 שבו אישר מנכ"ל משרד התקשורת לשעבר, שלמה פילבר, לבטל את ההפרדה התאגידית בחברת בזק. בטור נכתב: "תוכנו (של המכתב, נ"ט) אושר במישרין או בשתיקה על ידי הפרקליטות, הרשות להגבלים עסקיים והאוצר". המתלונן סובר כי מדובר בשגיאה חמורה, שכן המכתב לא אושר על ידי אף אחד מהגורמים הנ"ל, והגורם היחיד שקידם אותו היה מנכ"ל משרד התקשורת בניגוד לעמדות של כל הגורמים הרלוונטיים האחרים. למעשה, כל הגורמים (למעט הפרקליטות, שכלל אינה קשורה בעניין), הביעו התנגדות מוצהרת למכתב. עניין זה, עולה לדבריו בבירור, מהדיון שהתקיים ב-2.1.2017 בוועדת הכלכלה של הכנסת. בדיון זה, התייחסו למכתב של פילבר הן הממונה על ההגבלים העסקיים, מיכל הלפרין וכן הממונה על התקציבים באוצר, אמיר לוי, ושניהם הביעו התנגדות למכתב פילבר.
3. בטור נכתב כי: "יועמ"שית המשרד, עו"ד נויפלד, מנועה על פי דין הסכם ניגוד עניינים לעסוק בנושא". לטענת טוקר, המדובר בשגיאה, שכן על פי הסכם ניגוד העניינים של נויפלד, היא מנועה לעסוק בנושאים הקשורים ללקוחות המשרד שבה מועסק בן זוגה וכן בעניינים הקשורים בחברת IBC, אך לא הייתה לה כל מניעה מלעסוק בענייני ההפרדה המבנית בבזק.

4. בהמשך נכתב: "לאור סדרת האישורים שהתגלתה על ידי רשות ניירות ערך". כאמור לטענת טוקר, לא התקבל אף אישור מאף גורם. מדובר שוב, כך טוען המתלונן, בהטעיה חמורה.

5. בהמשך נכתב: "הם (בפרקליטות) לא רצו אותו על דוכן העדים, כי אז ייחשף שהכל אושר בידיהם". לטענתו, מדובר כאן בהטעיה חמורה. הפרקליטות לא אישרה דבר וחצי דבר.

6. באותו קטע נכתב בהמשך: "היועמ"ש הקודם אישר את מיזוג בזק ו-yes". למעשה, ההתייחסות היחידה של היועמ"ש הייתה לעניין החוק האוסר על שליטה של מורשעים בפלילים בחברת תשתית, אך לא התקבל שום אישור הרלוונטי לשוק התקשורת.

7. הנילונה מס' 1 כותבת: "...היועמ"ש הנוכחי אישר את ניגוד העניינים של נתניהו-אלוביץ". אף בכך, לטענת טוקר, יש הטעיה חמורה. כעולה מדו"ח מבקר המדינה, במהלך 2016 היועץ המשפטי ביקש הבהרות מנתניהו בנוגע לקשריו עם בעלי בזק לשעבר שאול אלוביץ', ולאחר שנודע לו על מערכת היחסים ביניהם, הוא אסר על נתניהו לעסוק בענייני אלוביץ' (ראה מכתב עו"ד אביחי מנדלבלית לנתניהו, מיום 14/6/2016). המתלונן טוען עוד, כי בדו"ח מבקר המדינה, נקבע, כי משרד התקשורת הסתיר פרטים ממשרד המשפטים ולא הציג בפניו את החלטות העבר של נתניהו הנוגעות לבזק לפני שנאסר על נתניהו לעסוק בחברה. כלומר, כך לטענתו, בשום שלב היועמ"ש לא "אישר" את ניגוד העניינים.

המתלונן, ממשיך ומפרט שורה של אי דיוקים, כשדבריו הכותבת מביחה שהיא נסמכת על: "עשרות מסמכים מגבים את האמור", בעוד שלדבריו אין בנמצא מסמכים שכאלה.

הנילונה 1 מסרה תגובה מפורטת, לרבות צרוף והפניה למסמכים רבים, ביסוד תגובתה של נילונה זו הטענה שכל העובדות נבדקו לאשורן, וכי מי שהטעה את ציבור הקוראים, הוא דווקא המתלונן. לדברי הנילונה 1, עוד קודם הפניה שלו לנילון 1, טוקר פרסם בטוויטר את כל טענותיו בדבר אי דיוקים וטעויות עובדתיות, אותן טענות, אף הועלו בתלונה שהעביר המתלונן, לנילון מס' 2, אך בתלונה הזו, כבר הושמטה טענה הנוגעת לכך שהיועצת המשפטית של משרד התקשורת לא אישרה את המיזוג בין בזק ל-yes וזאת לאחר שהמתלונן, כך לטענתו, נוכח לדעת כי לא היה אמת מצדו, בפרסום זה.

עוד טוענת הנילונה 1, כי לפרוטוקול של וועדת הכלכלה של הכנסת, שבעיקר עליו נסמך המתלונן, אין כל מעמד משפטי, בהקשר של דיני הראיות, וכי הוא: "חסר כל ערך, כיוון שהוא מתאר דיון שהתקיים בוועדת הכלכלה, דהיינו דיון פוליטי, שספנים הם חלק בלתי נפרד מדיון זה בפרט, ומהווי הדיונים בוועדות הכנסת בכלל".

עוד טוענת הכותבת, כי כפי שעשה מבקר המדינה, אף היא התייחסה: "אך ורק למסמכים רשמיים מהמקור, ובחתימת אנשים האומרים את הדברים". בהמשך למשפט זה מופיע בתגובת הכותבת, המשפט הבא: "אבי, בסעיפים 7-8 בפנייתו, מפנה נתי לדו"ח מבקר המדינה, לדבריו הסותרים את טענותינו, דעתך בנדון".

אזכור שתום נוסף המופנה אף הוא לאבי, מופיע בהמשך התגובה: "אבי, אין כאן עדות לניגוד עניינים שטענתי כי היה קיים באותה עת, ונתי טוען שלא היה קיים... דעתך?".

הנילונה 1, כמו גם הנילון 2, לא התייצבו לדיון, שהתקיים בעניין נושא החלטה זו (ביום 8/11/21), אף שהזמנו (ראה "הזמנה לדיון", כפי ששוגרה לעומר ליבנה, העורך הראשי של העיתון, מיום 23/09/2021). לפיכך, לא היה בידינו לברר את פירוש הפניה, לאותו אבי.

אנו יכולים רק לשער, כי הכוונה למר אבי וייס, שהכותבת מפנה למאמר שכתב באותו נושא, באתר "טלקום ניוז". כך או כך, קשה לדעת האם התגובה היא כולה של הכותבת או גם דברים שכתב מר וייס.

בבוקר הדיון, התקבלה תגובה כתובה של הנילון 2:

נילון זה טען, כי המתלונן נסמך בתלונתו על תקנון האתיקה הקודם, שאינו תקף עוד. זאת ועוד, לדבריו, לפי סעיף 5א' לתקנון המעודכן, חלה על עיתונאי החובה לבדוק (מודגש במקור) את נכונות

הידיעה בטרם פרסומה (ההדגשה במקור). התקנון אינו אוסר, כך לדעת הנילון 2: "פרסום עובדות שגויות". לדברי העיתון, ככל שעובדות שפורסמו, נבדקו ע"י העיתונאי, ורק בדיעבד הוברר כי היו שגויות (אין נילון זה מודה, בטענה כי אכן פורסמו עובדות שהתבררו מאוחר יותר כשגויות), הרי שאין בכך עבירה איתן. לדברי העיתון, הנילונה בדקה את נכונות העובדות כפי שפירטה באריכות בתגובתה, בכלים שעמדו לרשותה ובזהירות הראויה.

העיתון טוען, כי המתלונן מבקש למעשה, שבית הדין לאתיקה יברר את העובדות הנוגעות לשורה ארוכה של עניינים המצויים בלב ליבו של תיק 4000. לדבריו, אין לבית הדין הכלים לבצע בירור שכזה.

עוד נטען, כי מועצת העיתונות והתקשורת, איננה מוסמכת להגביל את חופש הבעת הדעה של העיתון או של מי מטעמו: "דווקא מועצת העיתונות היא הטריבוניל שצריך להגן בחירוף נפש על הזכות להביע דעה (גם אם לא מדובר בדעה פופולארית או מקובלת), בוודאי בפרשה מרכזית כל כך בשיח הציבורי".

לאור האמור לעיל, סבור העיתון, כי לא נעברה כל עבירה איתן בפרסום הכתבה, ובהתאם, יש להורות על דחיית התלונה.

הרקע לבירור התלונה:

היועצת המשפטית של מועצת העיתונות והתקשורת (שתקרא להלן גם: "המועצה"), עוה"ד יעל גרוסמן, הודיעה כי היא מנועה לטפל בתלונה, בשל ניגוד עניינים, נוכח העובדה שמשרדה מייצג את אחד החשודים בפרשה (מנהל הכספים בחברת יס). משכך, התלונה הועברה לעיונו של המשנה ליועצת המשפטית של המועצה, עוה"ד איתן להמן, שהחליט כי יש לגנוז התלונה, נוכח העובדה שהמדובר במאמר דעה. לדבריו, המאמר: "מתבסס על עובדות הניתנות לפירוש שונה" (ראה החלטתו, מיום 19/8/2019).

עוד כותב עוה"ד להמן, כדי לחזק עמדתו, בדבר פרשנויות שונות, כי המתלונן עצמו, פרסם את גרסתו בעיתון שבו הוא מועסק ("דה מרקר").

לסיום הוא קבע, כי אין כאן מקרה של הטעייה, כי אם: "פרשנות שונה של עובדות".

לפיכך, מסקנתו הייתה כאמור, שאין מקום להעמדה לדין.

על החלטה זו, הגיש המתלונן ערר.

ועדת הערר על החלטות היועץ המשפטי של מועצת העיתונות והתקשורת בישראל (הפועלת מכח סעיף 5 לנוהל הגשת התלונות למועצת העיתונות והתקשורת בישראל, והטיפול בהן), אשר דנה בעניין (בהרכב של שבעה חברים), החליטה פה אחד כדלקמן:

"לגופו של עניין, דעתנו היא כי החלטתו של המשנה ליועצת המשפטית אינה מבוססת כל עיקר, ומניה

וביה היא אינה מנומקת, ולמצער אינה מנומקת כדבעי. מסקנתו של המשנה ליועצת המשפטית לפיה מדובר

בעניין הנוגע לפרשנויות שונות של עובדות אף עומדת בסתירה לטענות הנילונה, לפיהן כל אשר נאמר על ידה

במסגרת מאמר הדעה הוא נכון, ומדויק ומגובה במסמכים. לומר, הנילונה בעצמה סבורה כי מדובר בעובדות

מדויקות, המגובות במסמכים, ומשכך אין ניתנות לפרשנויות שונות. התלונה מתייחסת לפירסום עובדות

שאינן נכונות ולא לפירסום דעות. בנסיבות אלה, שומה היה על המשנה ליועצת המשפטית להורות על העברת

הטיפול בתלונה לבית-הדין לאתיקה לשם בירורה ובחינתה גופא.

סיכומו של דבר, אנו מחליטים, פה אחד, לקבל את הערר. בהתאם לסעיף(5 ג) לנהל הגשת תלונות,

אנו מחליטים איפוא 'להעביר את הטיפול בתלונה מושא ערר זה ליושב-ראש בית-הדין לאתיקה של מועצת

העיתונות והתקשורת, לשם קביעת הרכב של בית-דין" (ראה החלטה של וועדת הערר, מיום 3/12/20).

מכאן הובא העניין לדיון בפנינו.

בדיון שהתקיים בפנינו, התייצב המתלונן, וחזר על כל האמור בתלונתו, וכן ענה לשאלות חברי המותב.

כאמור, איש מטעם הנילונים, לא התייצב לדיון, חרף הזימון.

כלומר, כל שעמד בפני הרכב בית הדין, מטעם הנילונים, היה תגובתה בכתב של הנילונה מס' 1, וכן תגובתו הכתובה של העיתון, כפי שהגיעה בבוקר הדיון.

דיון:

הוצגו לנו ע"י המתלונן אינספור מסמכים כדי לאושש את טענותיו.

נודה על האמת: אכן, צודק העיתון בתגובתו, שאין בידינו כלים לבדוק את כל הטענות כדבעי, שכן מי שאינו מצוי בעניין לפני ולפנים, ובפרט בנבכי תיק 4000, לא יוכל לבור את המוץ מן התבן, ולהגיע למסקנות בדוקות, היש דיוק בעובדות אם לאו.

אף על פי כן, עשינו מאמץ, והחלטנו שנתייחס רק לגבי אותן עובדות שיכולנו להגיע לגביהן למסקנה שאכן יש ממש בטענות המתלונן. במילים אחרות, לא התייחסנו כדבעי לכל הטענות של המתלונן, מחוסר ידיעה מספקת של כלל העובדות, וחוסר יכולת לצלול לתוך "ים המסמכים", שהועבר לעיונו.

אין בהימנעותנו מהתייחסות לטענות מסוימות של המתלונן, משום קביעה כלשהי, שאין בהן ממש, כמו גם שאין פירוש הדבר שקיבלנו טענותיו. מאידך גיסא, בשל המורכבות של החומר שבו מדובר, לא רצינו להיכשל במה שאיננו מכירים את עובדותיו לפרטיהן. הוסף לכך, את העובדה, שהמדובר בעניין שהינו גם כן: "נפיץ" ו"רגיש", בשל כך שהמדובר בסופו של דבר, בטענות הנוגעות להעמדתו לדיון של ראש ממשלה מכהן (כתוארו אז).

עם זה לגבי אותן עובדות שבכל זאת בדקנו, מצאנו כי היו אי דיוקים מובהקים מצד הכותבת, כפי שנפרט להלן.

מבחינתנו, די שמצאנו כי במה שבדקנו היו אי דיוקים, כדי להגיע למסקנה שלא כל העובדות המצוינות במאמר, אכן תואמות את המציאות.

התשובה של הכותבת לתלונה, מספקת מענה חלקי לטענות שנטענו כלפיה, והיא נשענת במידה רבה, על מסכת סבוכה של תמרונים סביב לוחות זמנים, שאין בהם כדי לתת מענה מלא, לטענותיו של טוקר.

המחלוקת העיקרית בין טוקר לבין הכותבת, מתייחס כאמור לעניינים הנוגעים לתיק בזק, הוא תיק 4000, ואחת השאלות העיקריות בעניין זה היא: האם מר נתניהו היה בעל סמכות (שר התקשורת) במהלך תהליכי אישור ההפרדה התאגידית בבזק.

בין המסמכים שבהם מדובר, היה גם מכתב בנושא ביטול ההפרדה המבנית ב"בזק", שנשלח לדירקטוריון "בזק" בסוף שנת 2016.

הטענה הייתה, בין היתר, כי היה ניסיון לקדם אינטרס עסקי של "בזק" על חשבון קופת המדינה: קיזוז הפסדים בהיקף של מאות מיליוני שקלים בחברת הבת "yes" מההכנסה החייבת במס, שיתאפשרו במקרה של ביטול הפרדה זו. התנהלות משרד התקשורת סביב מכתב זה עמדה גם בלב דו"ח ביקורת חריף שפרסם מבקר המדינה יוסף שפירא, ביולי 2017

הנילונה לא משיבה לטענת המתלונן, לפיה נתניהו טיפל בענייני בזק לפני שחדל (הורחק) מכהונתו כשר התקשורת.

בתשובתה, היא מעלה טענות בדבר הסכם העברת הבעלויות בחברת יורקום לפיהן ההעברה אושרה משום שהיה מדובר בהעברות בתוך אותו קונצרן. היא מביאה החלטה של מועצת הכבלים המאשרת אחזקת רשיון לשידורי לוויין לחברת די.בי.אס (כיום חברת יס), מציגה עדות לפיה המשנה ליועץ המשפטי לממשלה לא מצא לנכון להתערב בנושא: "משום שמדובר במדיניות" ומציגה חוות דעת של הכלכלן הראשי של הרשות להגבלים העסקיים ד"ר אסף אילת המאשר את המיזוג: "על אף שהמיזוג מעורר חשש סביר לפגיעה משמעותית בתחרות ובציבור".

מר נתניהו כיהן כשר התקשורת מאמצע מאי 2015, ועד 21 בפברואר 2017. פרקליטות המדינה העבירה ליועץ המשפטי לממשלה, חוות דעת ולפיה נתניהו אינו צריך להיחקר בפרשת בזק עקב הרחקתו ממשרד התקשורת.

אלא, שהאירועים בפרשת בזק החלו עוד קודם לפרישת מר נתניהו מתפקידו כשר התקשורת, ולמעשה אירעו כבר מראשית כהונתו, בתפקיד זה. אז, הוא פיטר את מנכ"ל המשרד אבי ברגר, ומינה תחתיו את שלמה פילבר.

למעשה, ההטבות שניתנו לבזק בתקופת כהונתו של פילבר, עומדות בבסיס תיק בזק. דומה, כי עדיין נטוש ויכוח באשר לשאלה אם אישור מיזוג בזק-יס, נעשה בתקופה שבה היה מר נתניהו שר. לפיכך, לא מצאנו שיש מקום שאנחנו נכריע בסוגיה שלגביה עדיין נטושה מחלוקת בין הצדדים.

עם זה, לא מצאנו בתשובתה של הכותבת הוכחות לטענותיה, כי מכתבו של פילבר בדבר ההפרדה התאגידית של בזק (סעיף 2, לתלונה), אושר על ידי הפרקליטות ומשרד האוצר. כמו-כן, לא מצאנו תימוכין למצג של הכותבת, ולפיו ניתנו לכך גם אישורים של הרשות לניירות ערך.

מאמר דעה, יכול שיהיה מוטה (במקרה הזה לטובת נתניהו), אך הטענות המועלות בו ומוצגות כעובדות, חייבות להיות נכונות ומדויקות. המאמר נושא החלטה זו, לוקה כאמור באי דיוקים ולעיתים במידע שגוי (למצער, לא מצאנו תשובות מספקות, לחלק מטענות המתלונן, ואשר יהא בהן, כדי להפיס את דעתנו, שאכן, אין המדובר בשגיאות או בטעויות עובדתיות, כפי שטוענת הכותבת).

בסמיכות לפרסום המאמר, הופיעו 85 תגובות, לא מעט, למאמר המתפרסם בעיתון.

ניתן להבחין ברור כי התגובות מחולקות על פי שיוך (עמדה) פוליטי. מרבית התגובות היו של אוהדי המחנה הימני / נתניהו, ולעומתן הופיעו גם מספר תגובות שהתייחסו למאמר, באופן שבו שללו את אמינותו.

סעיף 3, לתקנון האתיקה של מועצת העיתונות והתקשורת בישראל (להלן: "תקנון האתיקה") קובע כהאי לישנא:

"עיתונאים יקפידו, ככל שניתן בהתאם לנסיבות, על דיוק, אמינות ושלמות המידע, ובכלל זה במאמרי דעה... (ההדגשה, שלנו)

המשמעות היא, כי גם במאמר דעה הנסמך על עובדות, יש חובה לבדוק המידע העובדתי, בפרט (אך לא רק), כשמידע כזה מופיע בעיתון מודפס, קל וחומר בעיתון המחולק בתפוצה גדולה בחינם,

ובנוסף באתר האינטרנט; כל אלה, הם בעלי השפעה רבה על עיצוב דעת הקהל, בפרט שהעיתון שבו מדובר, טוען שהוא העיתון הנפוץ ביותר במדינה.

מכאן, לעניות דעתנו, על הכותבת, הייתה מוטלת החובה, מעבר לכתיבה שהנה בחזקת "אמת דיברתי", גם אחריות רבה מאוד, לדייק בעובדות הנכתבות על ידיה.

יתירה מכך, בסעיף 6 לתקנון האתיקה נאמר: "עיתונאים המביעים את עמדתם האישית, במסגרת תפקידם המקצועי, יעשו זאת בשקיפות, כך שאדם סביר יוכל להבין כי מדובר בהבעת דעה".

לנוכח כל שפורט לעיל, אנו מסופקים אם אכן עמדה הכותבת בחובה זו.

זאת ועוד, איננו יכולים לקבל את פרשנות העיתון לסעיף 5א' לתקנון האתיקה, ולפיה חלה על העיתונאי החובה לבדוק המידע לפני פרסומו, וכי התקנון אינו אוסר: "פרסום עובדות שגויות" (ראה סעיף 5, לתגובת העיתון)..

לטעמנו, טיעון שכזה הוא בבחינת תרתי דסתרי: הרי עצם החובה לבדוק את נכונות הידיעה, לפני פרסומה, כמבואר בסעיף 5א' לתקנון, טומנת בחובה אף את החובה, שלא לפרסמה, כל עוד לא שוכנע העיתונאי, בדבר נכונותה.

יתר על כן, מצופה מעיתונאי שכשל ולא בדק כראוי וכמתחייב, את אמיתות הידיעה, ופרסם מידע, שבדיעבד יתברר כמידע שאינו מדויק - לפרסם הבהרה לציבור הקוראים, כדי שאלה ייחשפו לאמת, אף אם יהיה זה, בשלב מאוחר יותר, ובדיעבד.

בשום פנים ואופן, אין לקבל את העמדה הנטענת (בסעיף 5, לתגובת העיתון), ולפיה אם יוברר כי טרם פרסומה, נבדקה נכונות הידיעה, ואם בכל זאת, כבר פרסם המידע המוטעה/השגוי, אי אפשר לטעון כנגד המפרסם, כי עבר עברה אתית.

כאן עלינו להעיר, שברור לכל בר בי רב, כי שעה שמדובר במאמר דעה, עלינו להיות זהירים שבעתיים, בהטילנו אחריות על הכותב, כדי שלא נמצא חלילה פוגעים בזכות הבסיסית בכל משטר דמוקרטי: הזכות לחופש הביטוי והבעת דעה.

עם זה, גם כותבי המאמרים למיניהם ולסוגיהם, חייבים להיזהר קלה כבחמורה, שעה שהם מבססים את דעותיהם על עובדות.

בשום אופן, אין לומר, כי בשל כך שמדובר במאמר דעה, יהיה כותבו מופטר, מלבדוק בדוק היטב, את העובדות שעליהן מתבסס המאמר שכתב.

לא יעלה על הדעת, שכותב המאמר יגיע למסקנות כאלה ואחרות, המתבססות על "הצגת עובדות", שאינן בהכרח נכונות, או למצער שאינן מדויקות דיין.

במקרה נושא התלונה כאן, התברר כי חלק מן ה"עובדות" שהוצגו, אינן מדויקות.

לא תמיד המטרה מקדשת את האמצעים.

ככל שהנילונה מס' 1, בחרה להסתמך על עובדות, היה עליה לבדוק אותן כדבעי, ולא לפרסם את שפרסמה, בטרם שוכנעה שאכן, כך הוא הדבר. היה על הכותבת לקחת בחשבון, שהקורא הסביר, יחשוב שכל ה"עובדות" המוזכרות במאמר הדעה, אכן משקפות את המצב במציאות, ויקבל את כל שנכתב בבחינת: "כזה ראה וקדש". הרי, איננו רוצים, שיוצר מצב שבו הקורא הסביר, יהיה בבחינת: "חשדן בלתי נלאה", שיתייחס בהסתייגות לכל עובדה המתוארת בכתובים, אף כאשר המדובר במאמר דעה. האינטרס הציבורי מחייב, להביא בפני הקורא עובדות לאחר שנבדקו חזר ובדוק, בין היתר, כדי שהקורא, יהיה סמוך ובטוח, שהדברים המוצגים בפניו, אכן נבדקו כראוי, וכי מובאת בפניו מסכת עובדות מדויקת ומהימנה, לאחר ביצוע עבודה עיתונאית לשמה.

יתרה מכך, ישנם מקרים שבהם הכותב, אינו מצליח לגלות את העובדות לאשורן. במקרה שכזה, וככל שהפרסום חשוב וחיוני, עליו לגלות לקורא שלא הצליח לאמת עובדה כזו או אחרת. במקרה שבפנינו,

לא זו בלבד שהדבר לא נעשה, אלא שהוא הוצג כעובדה/ עובדות שאין בילתן. אופן הצגת אותן "עובדות", יצר מצב שבו כל קורא בר דעת יסיק, שהמדובר בעובדות המתפרסמות, לאחר שנבדקו ונמצאו נכונות.

לנוכח כל האמור לעיל, הגענו למסקנה, כי הנילוזים הפרו את הוראות הסעיפים 3 ו-6, כפי שצוטטו לעיל.

ענישה

נוכח כל שתואר לעיל, ולא לאחר התלבטויות, ובצאתנו מנקודת הנחה מקילה כלפי הנילוזים, ולפיה המעשים או המחדלים, שיוחסו לנילוזים, נעשו אולי בשל חוסר מודעות מספקת להגבלות האתיות החלות עליהם, אנו משיתים על הנילוזים את העונש הקל ביותר שניתן להשית על נילון, דהיינו:

אזהרה

(ראה, סעיף 9, לנוהל בית הדין לאתיקה של מועצת העיתונות בישראל, כפי שאושר במליאת מועצת העיתונות והתקשורת בישיבתה ביום 28/11/2019).

אנו מוצאים לנכון להביע את הסתייגותנו, מהתנהגותם של הנילוזים, בכך שלא מצאו לנכון להתייצב לדיון, כדי להשיב עניינית על שאלותינו, ועל תהיות שהעלה המתלונן בעת הדיון. התייצבות שכזו, הייתה מקלה גם עלינו הן בהבנת הסוגיה, והן באפשרות להכריע כשהכל גלוי בהיר ונהיר, ולא להותיר אותנו בסבך טענות (של הכותבת), שלא תמיד ניתן היה, להבין את פשרן.

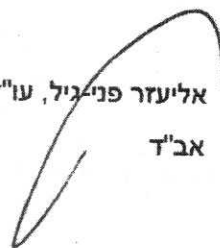
במקרה הנוכחי, נצא מנקודת הנחה מקלה, שהנילוזים סברו, כי די בתגובתם הכתובה, ולא כך היא. היה עליהם להתייצב לדיון במועד שנקבע.

אליק מאור

אליעזר פניגיל, עו"ד

אב"ד

אורה עריף כץ

